

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

115. திருக்கோத்தும்பி

(கொச்சக்கலிப்பா)

*பண் : பஞ்சமம் (ஆகிரி)

திருச்சிற்றம்பலம்

*வானவர்கள் வேண்ட - என்னும் திருவிசைப்பாப் பண்; திருவாசகம் திருக்கோத்தும்பியைத் தழுவியது.

Tiruvvisapa

கோயில்

வானவர்கள் வேண்ட

வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்

ஊனமிலா என்கை

ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ

தேனல்வாரி வண்டறையுந்

தில்லைச்சிற் றம்பலவர்

நானமரோ என்னாதே

நாடகமே யாடுவரே.

புருடோத்தம நம்பி அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

இத்திருப்பதிகமும் செவிலிகூற்று. ஒன்றொழித்து முன்னைத் திருப்பதிகமே

போல்வது.

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருக்கோத்தும்பி (Manikavasagar)

பூவேறு கோனும்

புரந்தரனும் பொற்பமைந்த

நாவேறு செல்வியும்

நாரணனும் நான்மறையும்

மாவேறு சோதியும்

வானவருந் தாமறியாச்

சேவேறு சேவடிக்கே

சென்றூதாய் கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்

கோத்தும்பியை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்த பகுதி யாதலால் இது, 'திருக்கோத்தும்பி' எனப் பெயர் பெற்றது. கோ - அரசு. தும்பி - வண்டு. கோத்தும்பி - அரசு வண்டு; ஆண்வண்டு. கள வொழுக்கத்தாற் கலந்த தலைவன் ஒருவழித் தணந்தபொழுது தலைவி ஆற்றாமை மிகுதியால் கடலும், கானலும், கழியும், புள்ளும், மரமும் போல்வனவற்றை முன்னிலைப் படுத்துச் சிலசொற்சொல்லி இரங்கு வாள்; அவ்வழி அவைகளை அவள், 'நீவிர் என்பொருட்டுத் தலை வரிடம் தூது சென்று சில சொல்லிவாருங்கள்' எனக்கூறுதலும் உண்டு. தலைவி சொல்லியவற்றைக் கேட்டலும், அவட்கு அவை ஒன்று செய்தலும் இலவாயினும், தனது ஆற்றாமை ஒருசிறிது நீங்கச் சிறிது ஆற்றியிருத்தலே இக்கூற்றுக்களுக்கெல்லாம் பயனாம். இவை 'மறைந்தவற்காண்டல்' என்னும் நூற்பாவினுள் 'காமம் சிறப்பினும்' என்றதனாற் கொள்ளப்படும்; எவ்வாறெனின், 'சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச்' செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்' எனப் பின்னர்க் கூறுதலான் என்க. இவற்றை, 'சென்றோன் நீடலிற் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி' என்றார் பிற்காலத்தார். இக்கூற்றுக்கள் பாடாண் திணையுள்ளும் அமையப் பாடுவராகலின், அம் முறையில் சிவபெருமானைத் தலைவனாகப் பெற்ற தலைவி அப் பெருமான் தன்னை உடன்கொண்டு செல்லாது பிரிந்த பிரிவின்கண் ஆற்றாளாய் வண்டினை நோக்கிக்

கூறுவதாக அமைந்தது இப்பகுதி. பாடாண்திணையுள் இதுபோல வருங் கூற்றுக்களே பிற்காலத்தில் வண்டுவிடு தூது, கிள்ளைவிடு தூது முதலிய அஃறிணைப் பொருள் பற்றிய தூதுப் பிரபந்தங்களாக வளர்ச்சியுற்றன. `நெஞ்சுவிடு தூது` என்பதும் இதுவேயாம். வடமொழியுள் மேகவிடு தூதும் காணப்படும். எனவே, அடிகள் அருளிச் செய்த குயிற் பத்து, கிளிப் பத்து (தி.8 திருத்தசாங்கம்) என்பனவும் இப்பொருள்மேல் வந்தனவாதல் விளங்கும். தேவாரத் திருமுறைகளிலும் இவ்வாறு வந்துள்ளவற்றைக் காண்க.

`இருபது` என்னும் தொகையமைந்த பாடற்றொகுதிகளைக் கோக்கின்றுழி, எட்டடியான் இயன்ற பாட்டுக்களது தொகுதியை முன்னும், ஆறடியான் இயன்ற பாட்டுக்களது தொகுதியை அதன் பின்னும் வைத்து, நான்கடிகளான் இயன்றவற்றுட்சந்தம் பெற்று வந்ததனை முதற்கண் வைத்து, அதன்பின்னர்ச் சந்தமின்றி வருவன வற்றை வைக்கத்தொடங்கி, காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி சிறப்புடைத் தாகலின் அதனையுடைய இப்பகுதியை முதற்கண் வைத்துக் கோத் தனர் முன்னோர் என்க.

இது முழுவதும், பெரும்பான்மையும் வெண்டளையும், சிறுபான்மை கலித்தளையும் பெற்று வந்த நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாக்களான் இயன்றுள்ளது. `இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப் பட்டது` என்பதே எல்லாப் பதிப்புக்களிலும் காணப்படுவது. இதன்கண் அடிகள் சிவபெருமானது அருட்குணங்களில் திளைத்தல் ஒன்றே காணப்படுதல் பற்றி இதற்கு `சிவனோடு ஐக்கியம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் போலும் முன்னோர்.

Ramana Sannidhi Murai

1729. ஒல்லையினர் கோடி ஒருங்கெழினும் தானழியா
அல்லழிக்கு மெய்ஞ்ஞான ஆதவவேங் கடனார்முன்
செல்லடியர் தமையோம்பிச் சேடியர்ப் பார்த்திருக்கும்
நல்லடித்தா மரைமலர்க்கே நயந்தூதாய் கோத்தும்பி. 1
1730. வஞ்சத்தால் என்னை வருவித்தான் வந்ததும்என்
நெஞ்சத்தே பாய்ச்சி நிறுவினான் வேல்விழியைக்
கொஞ்சத்தான் அல்லன் கொலைஞன்போல் வேங்கடவன்
கஞ்சத்தாட்கு அன்பாய்க் கரைந்தூதாய் கோத்தும்பி. 2
1731. ஆட்டான் படுத்தென்னை ஆள்வான்போல் நோக்கியந்தோ
காட்டானை உண்ட கனியாக்கிக் காசினிக்கே
போட்டான் நகையால் புரமெரித்த வேங்கடவன்
தாள்தா மரைமலர்க்கே தாழ்ந்தூதாய் கோத்தும்பி. 3
1732. பாவம் பழிமிடைந்த பாமுலகில் பாய்ந்தழியாது
ஆவென்று அருளி அறிவை அகமுகமா
ஏவுங் குருவாய் எனையாண்ட வேங்கடமா
தேவன் திருவடிக்கே தேர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி. 4
1733. தன்னை அலாதபிற தத்துவங்கள் அத்தனையும்
சொன்னநூற் கோடி துறைபோயும் ஏதுபயன்
என்னை அறிவித்து எனையாண்ட வேங்கடன்தாள்
வன்ன மலர்க்கே வரைந்தூதாய் கோத்தும்பி. 5
1734. புலப்படுவ யாவுமுழுப் பொய்யென்று நூலால்
சொலப்படுவ தொன்றைத் துணிவித்து நெஞ்சுள்
தலைப்படுவ தாகத் தரிப்பித்து நீங்கா
நிலைப்புடைய வேங்கடற்கே நின்றூதாய் கோத்தும்பி. 6
1735. ஆரிடத்து மெய்ப்பொருளை ஆய்வித்துஅவ் வாற்றாலே
நீரிடத்து நீழலா நெஞ்சத்துள் தோன்றுமிப்
பாரிடத்தை மெய்யாப் பதையாது எனையாண்ட
தீரிடத்த வேங்கடற்கே தீர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி. 7
1736. மிடிக்கெல் லாம்ஓர் மிடியாம் அவிச்சைகெடப்
புடிகட்கெல் லாம்ஓர் புகல்காட்டி ஆட்கொண்டான்
முடிகட்கெல் லாம்ஓர் முடியாய் வேங்கடப்பேர்
அடிகட்கே வேண்டி அடைந்தூதாய் கோத்தும்பி. 8
1737. எற்றாலுங் குறைவின்றி யான்வாழத் திருவருட்செம்
பொற்றாலி பூட்டித்தன் பொற்றாளுக்கு ஆண்டுகொண்டான்

கற்றாலும் தன்புகழே கற்றுரைக்கப் பெற்றுஉவக்கக்
குற்றேவல் கொண்டாற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி. 9

1738. இடர்கட்குளல் லாம்ஓர் இடராம் இருள்செகுக்கும்
சுடர்கட்கெல் லாம்ஓர் சுடராய் கண்ணோக்காற்
படர்கட்கெல் லாம்படராம் பவமழிக்கும் ஆனந்த
நடர்சொக்க வேங்கடற்கே நயந்துதாய் கோத்தும்பி. 10

1739. மொழிகட்கெல் லாம்ஓர் மொழியாய் மோனத்தால்
சுழியற் பதியான்என் சோர்வுகெடுத்து ஆட்கொண்டான்
விழிகட்கெல் லாம்ஓர் விழியாய் வேங்கடமாச்
செழியப் பிராண்டிக்கே சேர்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 11

1740. கண்டாரும் இல்லாதான் காசினிமேல் வந்தருளித்
தொண்டாக என்னைத் தொழும்புகந்து தான்தொலையாப்
பண்டாரமாய் உதவும் பாண்டிரம னானந்தன்
பண்டாய் சேவடிக்கே பாய்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 12

1741. என்செய்த நல்வினையோடு ஏழேழ் தலைமுறையோர்
முன்செய்த நல்வினையால் முற்பட்டு நாயேற்கு
மன்செய்த தண்ணளியான் மாவேங் கடரமணன்
பொன்செய்த பூங்கழற்கே போந்துதாய் கோத்தும்பி. 13

1742. பள்ளமுறப் பாய்புனல்போல் பாதமுறப் பரிபாட்ப
வெள்ளமுகப் பெறுமன்பர் விழைந்திருக்க மதுப்பெய்கை
வள்ளமெனக் கடையேற்கு வாய்த்ததிரு வேங்கடனார்
தெள்ளமுதச் சேவடிக்கே தேர்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 14

1743. துங்கக்கை யடியார்கள் சூழ்ந்திருக்கத் துப்புடைய
சிங்கக்கண் ணோக்கால்என் சிந்தைமதக் கடகளிற்றை
மங்கக்கை சாய்த்தெனக்கு மாண்பாய் வீடளித்த
தங்கக்கை தன்னடிக்கே தாழ்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 15

1744. சாயா அகந்தைத் தருக்கால் அலமந்து
நோயால் இடைந்துநான் நொந்துபடாது அன்புடைநல்
தாயாக என்னைத் தலையளித்த வேங்கடவன்
வாயாத வார்கழற்கே வாய்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 16

1745. ஞாலப்பாழ் நாடகத்தை மெய்யாக நம்பிப்பைஞ்
ஞீலப்பாழ் ஞேயத்தா னெஞ்சுழிந்த நாயேனை
மூலப்பாழ் மோசித்த முத்தரம னானந்தன்
கோலப்பா தாம்புயமே கூர்ந்துதாய் கோத்தும்பி. 17

1746. கயிற்றில்அராக் கடுப்பச்சிற் கனபரத்திற் காசினியைக்
குயிற்றிய குச் சிதமனத்தால் கொடுத்துயரம் கூர்ந்தேனைக்
துயிற்றினான் போன்றுண்மைத் துயிலுணர்வாம் துரியத்துப்
பயிற்றியவேங் கடன்பதமே பயின்றுதாய் கோத்தும்பி. 18

1747. ஒப்பமாய் எவ்வெவையும் ஓராதே உணர்வழிந்து
வெப்பமாம் உலகியல்வாய் வெந்துயரால் மெலிவேனை
அப்பனோர் அந்தணனாய் அகங்குளிர்வித்து ஆட்கொண்ட
செப்பமாஞ் சேவடிக்கே சேர்ந்துதாய் கோத்தும்பீ. 19
1748. பங்கமுடை வெந்துயரப் பாழம்பிறவி ஆழங்கடல்வாய்
அங்கம்அகம் எனமயங்கி ஆழங்கால் அடியேற்கு
வங்கம்என வந்துதவி வாழ்வளித்த வேங்கடவன்
செங்கமலப் பைங்கழற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 20
1749. குடிப்பிறப்புக் கொண்டுமனம் குதுகலித்துக் குலவுதிரி
புடிப்பரப்பா மாயைத்தீப் புணரியிலாழ்ந் தேனையவைக்கு
அடிப்படையா மெய்க்காட்சி அக்கரைமேல் ஏற்றியவேங்
கடப்பரப்பூங் காவுக்கே களித்துதாய் கோத்தும்பீ. 21
1750. இணையாதும் இலாவடிகள் எண்ணுதே யுவதியர்கண்
கணையாலே கண்கெட்ட கடையேற்கு முக்திநெறித்
துணையாய வேங்கடனார் தொழுவாரைக் கரையேற்றும்
புணையாய பூங்கழற்கே புக்குதாய் கோத்தும்பீ. 22
1751. பகலிடத்துக் கூகைபோல் பரங்குருடாய்ப் பாவையார்
நகலிடத்து விழிப்பாய நாயேனை நல்லருளால்
அகலிடத்தோர் அந்தணனாய் ஆட்கொண்ட வேங்கடவன்
புகலிடத்தா மரையடிக்கே புக்குதாய் கோத்தும்பீ. 23
1752. முருந்தேபுன் முரலென மோகித்து மடவார்பால்
இருந்துஏவல் செய்கின்ற விழிசினென்று எள்ளாதே
விருந்துஏவ வந்துஎன்னை விழுங்கியவேங் கடரமணப்
பெருந்தேவர் தேவுக்கே பேர்ந்துதாய் கோத்தும்பீ. 24
1753. ஆவிக்கே நல்லுறுதி ஆய்ந்தறியாது ஐம்புலவெங்
கோவுக்கே குற்றேவல் குறித்தேனைக் குழைத்தாண்ட
தேவுக்கே சேர்ச்சி சிதானந்த வேங்கடப்பூங்
காவுக்கே காதலாய்க் கசிந்துதாய் கோத்தும்பீ. 25
1754. அறுகனார் தெவ்வர் அறுவோரால் யான்அடைந்த
உறுகண் நாளுந்தீர்த்து உவந்தாண்டான் உயிர்த்தொகைதம்
தறுகனல் உள்ளமாம் தாழ்கோத்த பூட்டுடைத்துக்
குறுகஒ(ண்)ன வேங்கடற்கே குழைந்துதாய் கோத்தும்பீ. 26
1755. பாசமறப் பிறுந்தன் பார்வையால் என்பஞ்சு
கோசமறக் கண்டதிருக் குறிப்பாலே யாரும்பே
ராசைகூர் ஆன்ம வரதனம்எற்கு அளித்தரம
ணைசனார் திருவடிக்கே இசைந்துதாய் கோத்தும்பீ. 27
1756. வலிதாக வேங்கடவன் வந்தென்னை யாட்டுமிடற்று

அலைதாடி யாவி ணலைந்தழியாது ஆட்கொண்டான்
இலதாய மாயையாம் ஏழ்பொழிற்பூக் கண்ணுகராது
உளதாய சேவடிக்கே உவந்துதாய் கோத்தும்பி. 28

1757. வெளங்கொண்ட ஏழ்பிறப்பில் வீழ்ந்தழியக் கிடந்தேனைக்
களங்கொண்ட கருத்தன்மாக் கலதியெனக் கழியாதே
உளங்கொண்ட நல்லருளால் உவந்தாண்ட வேங்கடவன்
வளங்கொண்ட வார்கழற்கே வதிந்துதாய் கோத்தும்பி. 29

1758. நகையாலே என்னை நயந்தாண்டான் அவிச்சையாம்
புகையாலே உள்ளக்கண் புதைபட்டார் தேருமெய்த்
தகையாய வேங்கடவன் தம்முருவாய்த் தம்முள்உறை
குகையாய தாமரைக்கே குடைந்துதாய் கோத்தும்பி. 30

1759. ஒருகணல் ஓர்ந்தாலோ ஒண்குணமா மேருமற்று
ஒருகணல் ஓர்ந்தால்நிர்க் குணவுததி வேங்கடவன்
திருகெணு நின்றதிண் திறல்விலங்கி னோடுமறைக்
_____ குருகுஅணு மலராடிக்கே குனிந்துதாய் கோத்தும்பி. 31

1760. கோத்தும்பி யாகஅருள் கோமான் மலர்ப்பதத்தில்
பேர்த்தும்பேர்த் தும்பயின்று பேரா யிரம்பிதற்றிச்
சோத்தம் பிரான்என்றே சொக்கியுணர் ஐம்புலத்தின்
மாத்துன்பம் ஓய மகிழ்ந்துதி வாழ்மனமே. 32

திருச்சிற்றம்பலம்

உததி-சமுத்திரம்; திண்திறல் விலங்கு-பன்றி, மகாவிஷ்ணு; மறைக்குருகு-வேத அன்னம், பிரம்மா;
திருகு-முரண்பாடு.

1742. பாதமுறபரிபாட்ப=திருவடிகளை அடையும் ஆனந்த பாஷ்பம் (கண்ணீர்)

1743. மதக்களிறு = மதம்பிடித்த யானை.